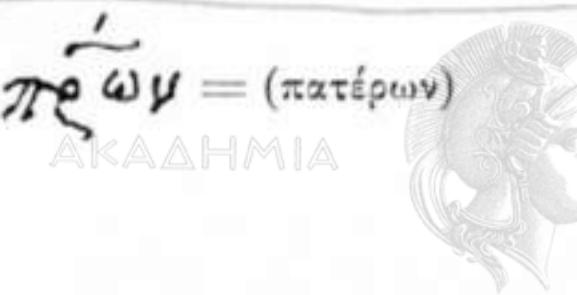

f. (χγ) ν καὶ ἡ συμβίᾳ του τὰ δικαι[ιώμ]ατά της ἔτζει πάλλη ἀν αποθάνη καὶ ὁ γαμπρὸς
ἀκλήρος] τὸ ἐδικόν του ὄλλον ἕως οὐ να κρατή τὴν τιμὴν του,
50 καὶ να μ[πληρ]ώνοντα ἡ τημὴ του, να στρέφουνται εἰς τοῖς
συμωτέροις του [Βάλουσιν] (καὶ) ἀληλογίας (ύπέρπυρα) φ', ὅποιον μέρος
ἀληλογίσ(η), νὰ τὰ πληρώνει τὰ γῆμαση [τῆς ἀφεντί(ας)] (καὶ) τὰ γῆμαση τῆς μερίδος,
ὅποῦ στέργει, καὶ τὰ ἔξης. Ὁ διὰ μαρτυρίας τοῦ] τὴν καλδώρω ταὶ
τοῦ μαΐστρο Μμανόλ(ι) Καλαβροῦ καὶ τοῦ μαΐστρο] Ντασύφαντου καὶ
55 τοῦ κυρίου Ιω(άννη) Μακρί τοῦ Ἀναπλιώτη.—

f. (χβ) τ

Εὐγαλμ(ένη).

+ Εἰς δόξαν Χ(ριστο)ῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θ(εο)ῦ ἡμῶν, ἀμὴν, αφος', μηνὶ Ἀπριλίω τιδ'. Εἰς τὴν Ναξίαν, εἰς τὸ μοναστήρι τῆς ἀγιωτάτης Ἀγγελοχαιρέτιστος, ἐμπροσθεν τῶν ὑποκάτωθ(εν) γεγραμμ(ένου) (χαὶ) παρακαλετῶν μαρτύρων ἐνεφανήσθην 5 ἐκεῖ κατα παρησί(ας) ἡ ἀρχόντισα ἡ Πατέρας Αγίας τοῦ μισερ Νικολοῦ Κρουσέντζου, ἡ ὅποια ἔχοντας τὸν νοῦν της καὶ τὴν ὑγειανὴν τὴν ἀλωτταν καθαρὰν θέλει οἰκία της
Θουλῆς καὶ θεοὺς καὶ χάριν τὸ πατέρος Λαζαρίδην εἰς ἀφεστὸν τὸν ἀμαρτιῶν αὐτῆς
καὶ τῶν γωναίων της. Γροικόντας παῦς τὴν ὑγειανὴν γεγραμμ(ένου) μοναστήρην, τοῦ
ὅποιου θέλει καὶ ἀφίνη ἀποθανόντας παῦς εἰς ψυχικὸν καὶ εἰς ὄνομα ψυχικοῦ ὅτι δὲ
10 ἄρα καὶ ἀν ἔχει ἀπὸ λογαρασμὸν τῶν γοναίων της (καὶ) ἀπὸ πᾶσα ἄλλης λογῆς
μόδον καὶ τρόπον, καὶ ὅτι ἄλλον ἥθελεν ἀκοιστάρη ἕως ὅλλην της τὴν ζωὴν, στάμ-
πελε μόμπηλε, ἔτζει ἀπὸ τὰ π(ε)ρασμένα, ὅποινε ἀπὸ προικίον της, ώσσὰν ἐκείνα ὅποι
ἐκάμασιν καὶ θέλουν κάμειν μετὸν ἀνωθέν της συμβίον, θέλει θεληματικὸς καὶ ἀφίνη
τα τοῦ λεγομένου μοναστηρίου αἰωνίως, γῆγουν ὁ διὰ τὴν ψυχήν (τη)ς, ώς ἀνωθ(εν).
15 Καὶ ποτὲ δια κανέναν καιρὸν κανεῖς ἀπὸ τοῖς ἐδικοίς της νὰ μὴν ἔχει τρόμηξη νὰ
κοντραδίῃ στὸ λεγόμενον ψυχικὸν εἰς βάρηταν τῆς Κεράς μας καὶ εἰς ἄραν καὶ κατά-
ραν τῶν γοναίων μου καὶ ἐμοῦ τῆς ἀμαρτωλῆς, καὶ τοῦτο ἔστοντας καὶ ἐγὼ ώσσὰν
κερὰ καὶ νικοκερὰ τῶν πραγμάτων μου ἐμπόρου καὶ μπορῶ να ταφίσω, ὅπου μου
φανή διχῶς κοντραδιτζίων κανενὸς. Τ' ἀφείνω το λοιπὸν τοῦ λεγωμένου μοναστηρίου
20 τῆς Κεράς μας τῆς Ἀγγελοχαιρέτιστος ώς ἀνωθ(εν), μετὴν κοντετζίων ἐτούτη, νὰ
μὴν ὑμποροῦν ποτὲ νὰ πουληθοῦν, μὴδὲ να χαριστοῦν, μηδε να λιεναριστοῦν, μόνον νὰ
εἶνε τῆς Κεράς μας τῆς ἀνωθέν Ἀγγελοχαιρέτιστος αἰωνίως, εἰς γωβέρνον τῶν (πατέ-
ρων), ὅποι θέλουν ἥστε εἰς τὸ αὐτὸ μοναστήρι ἀπὸ τὸ ὅρδινε τῶν πρεδικαδώρων,

79 '8 ἀ. τ' ἀφίσω '1 ἀ. ν' ἀλιεναριστοῦν '2-23 χειρο. = (πατέρων)

καθώς είνε τὴν σήμερον ὁ ἐυλαβέστατος (πρεδικάδωρας) φρᾶς Τομάζος Πελεγρῆς ὁ Κρητικὸς καὶ διδάσκαλος τῆς Θεολογί(ας). Καὶ σε περ σῶρτε [νὰ λίπη] νὰ λίπη 25 ἀπ' αὐτούνον τὸ ὅρδινε τῶν πρεδικάδώρων ἀπ' αὐτὸν τὸ μοναστήρι, θέλει ὅτι αὐτά τῆς τὰ πράγματα, ἔτεις στάμπελε ὥσσα μόμπηλε, να τα ρετζηβέρη καὶ να τὰ γωβερνάρη καὶ να τα σκοδέρι ὁ Ντεγάνος τῆς ἀγιωτάτ(ης) Μ(ητρο)πόλεως, ὃποῦ θέλει 30 γάνος θέλει ἀποθάνη, ὁ διάδοχός του καὶ οἱ διαδόχοι τῶν διαδόχων του νὰ τὰ ρετζηβέρουν καὶ να δίδουν καλλὸν λογαριασμὸν εἰς πᾶσα πράγμα. Καὶ αν κανένας Ντε- 35 γάνος θέλει ἀποθάνη, ὁ διάδοχός του καὶ οἱ διαδόχοι τῶν διαδόχων του νὰ τὰ ρετζηβέρουν καὶ να δίδουν καλλὸν λογαριασμὸν καὶ σωστὸν εἰς ὅσον καιρὸν καὶ χρόνοις ἥθελεν λάχει νὰ λίπουν ἢ να λίπει τινὰς ἀπ' αὐτὸν τὸ ὅρδιν[ε | τῶν π]ρεδικα- f.(xβ)* δώρων. 'Ακόμ(ι) ξεκαθερνὰ καὶ λέγει καὶ []], ὃποῦ θέλει βρεθῆ στὸν 35 θάνατόν της, νὰ τιχένει νὰ πουληθῇ ν[]] τῆς ἐκκλησίας, ἥγουν τοῦ 40 ρηθέντος μοναστηρίου, καὶ τὰ ἔξης. []] Καὶ οὕτως θέλει ὅτι ἡ παρούσα της νὰ εἴνε βεβαία καὶ ἀχάλ[αστος νάχει ἄλλην γραφῆν καμωμ(έ- νην) ὡ γραφαῖς, θέλει νὰ εἴνε νουλάδ[α της, μόνω τὴν παρούσαν ἐτούτην, ἀλ[]] καμίαν δὲν ἥκαμεν ποτέ μόνον ἐτούτη νὰ εἴνε πρώτη της καὶ ἡ μετερή της. Παρακαλόντας αὐτῇ ἡ ἀρχόντησα καὶ καλλήν της ώρεξην καὶ ἀξιοπίστοις καὶ παρακαλετ(οῖς) μαρτύροις, μισερ Τζανέτο Συρίγ(ω) καὶ ἀπογεγραμμ(ένος) οἰκειωχείρως, μισερ Τζόρτζη Ντεναξί(ας) καὶ ἀπογεγραμμ(ένος) οἰκειωχείρως, μαστρο Νικολῶ Φερέτος.

80

27 Μαΐου 1577

Εὐγαλμ(ένη).

+ Εἰς τὸ δόνομαν τοῦ Χ(ριστο)ῦ, ἀμὴν, αφοζ̄, μηνὶ Μαΐῳ κζ̄. Εἰς τὸν μαγαντζ̄ε τοῦ μαίστρο Γεωργίου Καλουδὰ τῆς Ἀγγελίας, ἐυρισκομένη ἐκεῖ κατὰ παρρησί(ας) ἡ νύμφη του ἡ κερα Λιανῆ, συμβίᾳ τοῦ μακαριτοῦ ἀδελφοῦ του μαίστρο Ιω(άννου) Καλουδὰ, μαζ̄η μετὸν κυρ Δημήτρ(ιον) Νταμίγ(ω) τοῦ Καναβάρι, γροικόντ(ας) ἀπάνω 5 εἰς κάποια δουκ(άτα) χρυσὰ, ὃποῦ τοῦ ἐρεστάριζεν ὁ ἄνδρας της (νούμ.)48, ἥγουν σαραντα δικτὼ, καὶ διὰ [νὰ] μὴν ἔχει, λέγει, κάργος ὁ ἄνδρας της καὶ αὐτῇ στὴν ψυχήν τως πῶς ἐφάγασιν τὸ δικόν του, θέλει καὶ κωτεντάρεται ἡ κερα Λιανῆ καὶ δίδει του καὶ παραδήδει του ἀπὸ τὴν σήμερον ἡμέραν τοῦ αὐτοῦ σερ Καναβάρι τὸν ἐμυσὸν ἀνεμόμυλον, ὃποῦ ἔχει ἐδὼ εἰς τὸν μέγαν Ἀντώνιον τὸν Φραγκικον, τὸν ὃποῖον ἄλλον 10

*²⁴ χεργ. **πρεδικάδωρας** = (πρεδικάδωρας) ²⁰ ἀ. νὰ <ε>νε ²⁷ ἀ. νὰ <ε>χει

